

Radni tim za kazalište, zapisnik s 1. sastanka

- sastanak je održan u Puli, 12. studenog
- sastanku su prisustvovali Branko Sušac, Anika Miletić, Andrea Gotovina i Davor Mišković

Na sastanku je mapirano stanje u kazališnoj djelatnosti u Istri. Osnova svake kulturne djelatnosti je produkcija, a upravo je produkcija izrazito problematična u kazališnoj djelatnosti u Istri. Osim Istarskog narodnog kazališta, kontinuiranu vlastitu produkciju imaju još jedino Kazalište Dr. Inat i Teatar Ulysses. Povremeno skupine pojedinaca oforme poneku umjetničku grupu koja proizvede plesnu ili dramsku predstavu, no do sada se ove grupe nisu nastavile kontinuirano baviti kazališnom produkcijom. Razloge za ovaj problem valja potražiti u nedovoljnim resursima s kojima raspolaže kazališna djelatnost u Istri. Prostori za rad su neadekvatni i zapravo postoje svega dvije dvorane koje prostorno zadovoljavaju potrebe za stvaranjem kazališne produkcije (INK i Pučko učilište u Umagu). U ostalim prostorima moguće su improvizacije, ali na problem prostora naslanja se i problem nedostatka osnovne opreme nužne za stvaranje kazališnih predstava. Što se tiče ljudi, u Puli postoji dovoljan broj kvalitetnog umjetničkog i tehničkog osoblja koji može proizvesti kvalitetne predstave, no u ostatku Istre upitno je da li postoji dovoljno educiranog umjetničkog i tehničkog osoblja. Poseban problem predstavlja nepostojanje kriterija za vrednovanje kazališne produkcije nego se vrednuje reprezentativnost institucije što onda stvara nepotrebne razlike između institucionalne i vaninstitucionalne produkcije. Ukupno gledajući financijski resursi usmjereni su više prema manifestacijama nego li prema produkciji što ne djeluje stimulativno na kazališnu produkciju.

Kada govorimo o kazališnoj ponudi, osim Istarskog narodnog kazališta, koje ima ulogu repertoarnog kazališta i navedenih kazališta Dr. Inat i Teatra Ulysses, ona se upotpunjuje i radom nekolicine festivala u Puli, Umagu i Sanvinčentu. Kao i svi festivali i ovi osciliraju u svojoj ponudi i kvaliteti, no Radni tim smatra da se radi o kvalitetnim festivalima koji na zadovoljavajući način upotpunjuju potrebe građana za kazališnom pondom. Manjkavost ovih festivala jest njihova nedovoljna komunikacija s lokalnom umjetničkom zajednicom koju se ne kontekstualizira i ne promovira tako da ovi festivali ostaju izdvojeni događaji bez dugoročnijeg utjecaja na kazališni život Istre. Radni tim osobito vrijednom smatra inicijativu Festivala plesa i neverbalnog kazališta da djeluje tijekom cijele godine, i da unaprijedi svoju djelatnost edukacijskim i rezidens programima. Radni tim festivale vidi kao moguća žarišta kulturne suradnje, gdje festivali povezuju umjetnike, imaju vlastitu produkciju koja kasnije nastavlja živjeti i neovisno od festivala.

Osim festivala, kazališnu ponudu upotpunjuju i gostovanja kazališnih predstava po gradovima. Ova gostovanja uglavnom se odvijaju stihijski tako da ima puno dupliranja programa i ne razvijaju se posebnosti pojedinih programa. Razloge za ovo stanje valja potražiti u nedovoljnoj komunikaciji među organizatorima, ali i nedovoljnoj mobilnosti publike. Razvojem mreže gostovanja koja bi počivala na kvalitetnoj komunikaciji među organizatorima moguće je ovu ponudu znatno unaprijediti.

Poseban problem u kazališnoj djelatnosti predstavlja tzv. horizont očekivanja publike. Škole đacima više ne prenose ni elementarna pravila o ponašanju u kazalištu tako da se ovi niti ne snalaze u kazalištu. Nadalje, učenicima se u kazalištu ne nudi primjeren sadržaj što ih dodatno udaljava od kazališta, a ni organizacija kazališnih predstava za učenike nije na potrebnom nivou tako da nekolicina učenika često ometa izvedbu predstave i onemogućuje druge učenike da pogledaju predstavu u normalnim uvjetima. Ovakvo stanje ne doprinosi razvoju interesa za kazalište. Pa ipak, postoje i pozitivni primjeri kao što je Pazinski kazališni kamp, manifestacije koja bitno doprinosi razvoju senzibiliteta i ljubavi prema kazalištu. Ova manifestacija je put mogućeg djelovanja u odgoju publike i budućih kazališnih radnika.

Neformalna edukacija je prisutna i postoji čitav niz radionica koje se održavaju, no upitan je učinak radionica i seminara koji traju 5-6 dana i nakon čega ne slijedi nikakv nastavak edukacije. U edukaciji kazališnog osoblja važan je kontinuitet.

Jedan od većih problema u Istri je odsustvo kazališne kritike. Nepostojanje kazališne kritike ima posljedice na djelovanje i kazališnih djelatnika i na očekivanja publike. Novinari nisu dovoljno educirani za praćenje kazališnih programa. Osim toga, mediji nisu skloni nit promociji kazališnih događaja.

Iz cjelokupne rasprave ističu se dva moguća strateški cilja u kazališnoj djelatnosti:

1. Podrška kazališnoj produkciji

- ovaj cilj uključuje ulaganje u infrastrukturu potrebnu za kazališnu produkciju (prostor i oprema), povećano financiranje kazališne produkcije, ulaganje u usavršavanje kazališnih djelatnika (bilo kroz stipendiranje njihovog školovanja, bilo kroz financiranje kontinuiranih edukacijskih programa)

2. Poticaj festivalima da postanu žarišta kulturne suradnje

- ovaj cilj uključuje povezivanje kazališnih festivala i stvaranje zajedničke infrastrukture (oprema, mobilna pozornica i gledalište), stvaranje kalendara festivala kako bi se izbjeglo njihovo preklapanje, poticaj kvalitetnijoj suradnji između samih festivala, financijski poticaj festivalskim produkcijama i suradnji između gostujućih i domaćih umjetnika

Zapisnik sastavio Davor Mišković